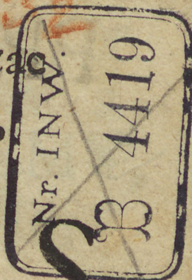
POPIS
TRZODY CHRYSTUSOWEY,
Ná tym mieyſcu,
Gdźie Pierwſzy raz w Polſzcze goſzcząc
Wielki PASTERZ Práſki,
á potym Gnieźnienſki,
WOYCIECH S.
z Kazaniem ſwoim zbawiennie ſię popiſał,
przy Solenney Imienia iego Feſtywie
ODPRAWIONY.
Káznodźieyſką Indukcyą
w Bázylice Iego w Rynku Krákow:
PRZEZ
M. ANTONIEGO CHRYZANTEGO
ŁAPCZYNSKIEGO,
Ph. D. Kánoniká Smolinskiego, Káznodźieię Wielickiego,
REPREZENTOWANY.

W KRAKOWIE,
w Drukárni Iákubá Mátyaskiewiczá, I. K. M. T.

Ná Herb Stárożytny
JASNIE OSWIECONEGO DOMV IMCIOW
PP. SZEMBEKOW.

I.

Czem Trzodá do WIENIAWY gárnie śię Imieniá,
Záwſze w Trzodźie rey wiedźie KOZA z doświádczenia

II.

To KOZA Prym ma w Trzodźie? coż zá dźiw w Senaćie,
Ze SZEMBEKOW Prymásow, bo godnych miewaćie.

III.

Máiącemu dodádzą. To Ewángelia,
Coż nie ma mieć honorow Cnot Cornucopia.

Jáśnie Wielmożnemu IMći Pánu,

P. ALEXANDROWI z Słupowá SZEMBEKOWI, STOLNIKOWI KORONNEMV,

Bieckiemu, Kowelſkiemu Rádom-ſkiemu, Wiśniowſkiemu &c. STAROSCIE, Memu Wielce Mośćiwemu Pánu, Pánu y Dobrodźiciowi.

NIe gdźie pieſzczoney deliciye Flory, lub Elizeyskiey powaby Wiosny, guſt Nektarowym záchęcáia pozorem, Lecz gdźie Peſtáńskich ROZ SZEMBEKOWSKICH ſplendory, ápprobowáney cálego świátá w smák ida eſtymie; Tám IEZVSOWYCH, ſam wybor Owieczek, pod Prymácyálna wielkiego Gnieźnieńskiego Paſterzá Apoſtoluiacego WOYCIECHA ubiega ſię dyrekcya. Iáśnie Wielmożny Mći Pánie Stolniku Koronny, M. W. Mći Pánie y

 nie y

nie y Dobrodźieiu. *Tu Swiętey* omne delectamentum *w sobie záwieráiącey inkwiruie Pastwy. Tu niebieskiey áttentuie ámbrozyi, Tu* (*Hibli tu szuka slodyczy; gdźie przy Herbowney saporze ROZY, gdźie przy Niebieskich delektámenćie przysmákow wszelkie się mieszczą doskonáłośći,* Currunt in odorem *Herbowney ROZY V bostwionemu áßystuiące* BARANKOwi *Zbawienne Trzody, bo Cnot, bo Tálentow wabi odor zápáchem. Zywią się zbáwiennym átimentem* Gentilitias inter CAPRÆAS *Chrześćiáńskie Owieczki, bo tym supplementowáne wigorem, ktorym sam sustentowány Iowiß z wykarmićielki Amáltey, zábierał niegdy godne BOGA pośiłki, z naypierwßym swoim subjektá Polskie tám się gárną Pásterzem, gdźie wszelkich* Cornucopiæ *suffiçyencyi,* ad Gentilitia Centifolia, Centum remediorum folia *y Oyczyźnie, y Bliźniemu, y pospolitey wßytkich explikuią potrzebie. Czy w ognistych Pioronuiącego Mársá opałách, czy w przykrych Niezyczliwey mrozách fortuny słabieiąca záwße z Herbownych* ROZ SZEMBEKOWSKICH *otrzeźwia się Oyczyzná.* Fulcite me floribus; *ilekroć omdlewáiąca záwołá, skuteczney záwße z ROZ SZEMBEKOWSKICH doznáie pomocy.* Regnorum *Iowißowie ukoronowáne Monárchow Głowy* ex Capræis Gentilicijsq; *máią konserwę* ROSIS; *Bo intronizowánych nutrimenta Honorow Doználo Iáblko Rzeße, dźiwowálo się* Imperium; Qua virtute quaq; dexteritate, arte marteq; potentum *kwitneło záwße* SZEMBECIORVM. *Podał Cesárskiem Piorem nieśmiertelney wiekow bezterminálnych pámięći, dźielność y odwagę SZEMBEKOW KAROL Wielki, wielkich wielkiego Cesárstwá Estimátor Ministrow, Kommendántow, wo-*

ienney

ienney Cnocie zwycięstwá swoie przypisuiac SZEMBEKOW. *A* HENRYK Siodmy *tego Imienia* Cesarz HENRYKA SZEMBEKA *woienne dźiełá z Cesárska swoia kompárowal dźielnośćia. Spytáć się o* FRYDERYKA SZEMBEKA, *w iak wielkiey był u* KAROLA Czwartego Imperatora *Estymie:* Nulli parem omnibus illum prædicavit majorem. *Coż gdybym dekálok cáły w boiu y w pokuiu Chwalebnych Generałow,* Ministrow *komputował* SZEMBEKOW? *Ale na coz po postronnych* SZEMBEKOWSKIEY *Cnoty chwalebnych szukac dokumentow Narodách, depredykowánych Pánegirykow Imion, áppretyowánych zálecenia Státystow.* Exstant munimenta Domi. Rubent *Herbowne ROZE*: Non tam Nativo colore, non Tirio murice tantum, *ále krwia záfárbowáne Senatorska nieoszczędnym zá cáłość Oyczyzny ázárdowána strumieniem. Kwitna zádnym ponurey Austrem niezwárzone Fortuny, bo ich* Nec frigoribus Boreas nec urit Syrius æstibus, *y w pol okropney zimy y w Márszowych,* perpetuo veris honore virent *niezwiedłe pozárách, bo rześistym prácuiacych około dobrá pospolitego wytryśniony potow Wászych ochłodzone vigorem. Swiát się zádumiał cáły, ták wielkiey dźielnośćia Cnoty, iak skuteczney állaborácyia fatygi* Dom SZEMBEKOWSKI, *wpoł zárliwych poddentego rożnie Marsá upałow więdnaca prawie kwitnieniem swoim Rzeczpospolita rozrzezwiał, kiedy Kanclerska, kiedy Prymácyálna utrzymował powaga. Vsychały w weionnych sercá záwiędłe pozárách, kiedy Mars generalnym strabiony boiem, omdlewáiaca wędził z Prowincyámi Koronę, á Pestáńskie ROZE Wá-*

 sze w

ße w áppretyácyią ßły tym więkßą y ßtymę, im bárdźiey, im z więkßym zádumieniem, ipse Orbis Vos tantos stupuit durasse per æstus. Ták to honoru, ták SZEMBEKOWIE nábywáli wáloru. Hybernæ pretium sic meruere ROSÆ. Wesołą Polßcze, quot Fabij, tot Dj, quot Nomina, tot Numina Wiosnę wielcy ßpráwowáli Ministrowie. Máximilián pierwßy Monárcha záwołány, PIOTRA Dźielnośćią SZEMBEKA obroniony, od śmierći y zamachu zásłoniony życie swego Máiestatu, iego winien odwadze. Nie ták tryumfálne láury, iáko Rożowe Domu SZEMBEKOWSKIEGO Korony, zwyćięskie skronie wielkich Polskich okrazáły Hektorow, ZYGMVNTA, WŁADYSŁAWA, IANA, KAZIMIERZA, MICHAŁA, IANA Trzećiego y Niezwyćiężonego, (Cui & de nostris addat Iupiter annis.) Kroluiącego AVGVSTA, ROSEO ore, ROSAS & lilia loqui przywyczony, odrodzony w wielkim KANCLERZV Polskim Cyneáß, nieustáiącą Sármáckim niwom rozkrzewia Florencya. Flancował przy ROZACH Laury altissimo Wielki PRYMAS Polski Consilio. Pulchro ligari fædere gestiunt z złotemi dotąd Rożowe Wieńce Koronámi. Tu os Regium KANCLERZ, tám Prorex ARCYBISKUP, & post fata parte sui meliore superstes. Cisnęły się Krolewskie w Dom SZEMBEKOWSKI diadematá, Cor & Zelus & Communis Patriæ amor, publicis niechćiał florescere dammis. Pertimuit fortuna viros meruitq; repulsam obvia Majestas. Chwiały się ná rozne strony rozrożnione inßych áfektá, Dom SZEMBEKOWSKI, Vt altus olimpi Vertex qui spatio ventos nivesq; relinquit, stabat infra-

infrangibilis pro Cæsare murus. *W Gnieznieńskiey* STANISŁAWA SZEMBEKA *Purpurze Polskiego Sławá gniezdźiła się narodu.* Superavit virtute Nummas probitate Catones, MICHAŁ z Słupowá SZEMBEK *Koronácyálney Krákowskiey pierwszy zaszczyt Káthedry. Pierwszych nádzieiá Infuł. Xiążęcey Mitry, Wármińskiey* decorament *purpury* KRZYSZOF SZEMBEK; *nieprzełamánym máchinę Polski utrzymuiąc Zelántem*, Coronarum Gemma, coronatorum gloria, *Prymácyálney pártycypant Powagi Heretyckiey pogrom Pioroniśty odwagi* CHRYSZTOF ANTONI *Biskup Kuiáwski, á czy nieśmiertelnemu pámiętnym wiekowi Pásterskiey swoiey przykłádem pilnośći, iáko niesfátygowány Sármácki Atlás nie tylko Polski, ále Kośćiołá nie dźwiga cáłego?* Quid plura? Quot SZEMBECII, tot Dij Patriæque Patres, quot Proceres, tot Reges. *Tu to tu bez wątpięnienia w Herbownym* SZEMBEKOW *Rożećie*, Inscripti Nomina Regum nascuntur Flores, *bo* regnorum gubernaculis *urodzona rozkrzewia się doskonáłość. Liczyłbym Regestrá całe od ś. p. Woynickiego záczawszy* KASZTELANA *Ministrow, Státystow, Senatorow, Ziemskich y Koronnych Dygnitarzow* SZEMBEKOW, auro cædroque notanda merita gestaque laudanda; *Gdyby Herbowne Twoie* Centifolia *Twych samych zasług nieexsuperowáły* centum folia. *Gdyby Kleynotne* Cornupie *pochwały inszych nie wznawiáły w mię inopij*, Inopem me Copia fecit. *Wielkiego Cnoćie* ALEXANDRA *Swiát wszytek máły, á iákże Alexándrowego Imienia sławie, choć tylko samey, wystárcząte foliáły. Gdybym pior tyśiąc, tyśiąc miał ię-*

zykow

zykow Cnot qualitet *godności Twoiey niedostárczyłbym Pánegirykow.* Quæ si numerare velim, Icariæ numerum dicere coner aquæ. Nomina quod meritis sanctæq; virtuti, *Tyle Twoich* Iáśnie Wielmożny Pánie *Predykámentow generálna wßytkich komputuie ápprobácya.* Mirari *bárziey niż* numerari *mogą skonsentrowánych Cnot Twoich wybory. Bo* quæ partita in omnes, beatos efficiunt singulos: (Cum videam talem, qualem natura secundum Dotibus in claris narrat vix posse creari;) *że* Tu collecta tenes: *przyznáć Ci muße* Iáśnie Wielmożny Miłośćiwy Pánie y Dobrodźieiu. *Zbogáćiłeś Herbowne Twoie* Cornucopie *własnemi ták dálece tálentámi, że żadnemi choćby też złotych słow y perłowych, ßtymowáne bárziey niemogą bydź walorámi. Tákiego poznemu Niebo niechay konserwuie Cię wiekowi, á żadnego Honoru nie będźie w rękách Oyczyzna miáłá, ktoregoby godnośći Twoiey niezostawáłá dłużniczką,* Vive DEO Patriæq; vive, Vive famæ Tuisq; vive, Nec Te alternis turbet fortuna momentis *Ták chce, ták prágnie, oto Niebá prośi, Ten co hárákter Sługi Twego nosi.*

Iáśnie Wielmożnego W. M. W.
M. Páná y Dobrodźieiá,

nayniżßy sługá

M. Antoni Chryzánty Łápczyński
K. S. S. K. P. M. P. K. W.

KAZANIE

Ná Konkluzyi u S. WOYCIECHA *w Rynku Krákowſkim*.

Et alias oves habeo, quæ non ſunt de hoc ovili, Et has oportet me adducere. *Ioann:* 10.

NIech kto chce mowi co chce; Pięknyż to przećię Polſki náſzey ſpecyał, pię- kna y ſpecyálna, bo ſzczegulna y pár- tykulárna wolnego narodu cnotá, że zá Senátorſką wielkich niegdy Páſterzow Pátro- now dźiś ſwoich álláborácyią; nie tylko nay- mnieyſzey nigdy nieśćierpiáłá ávulſyi, *non per- didit ex ſuis quemquam*, nikogo z ſwoich nie utrá- ćiłá poddáńcow, ále też y inſze rożne á rożne, *Domina gentium*, nieporownáną záwoiowáne dźielnośćią, ſwoiey narody inkorporowáłá cá- łośći. *Et alias oves habeo, quæ non ſunt de hoc ovili.* Ioan: 10. śmiele może wykrzykiwáć. Zle páśli bo prze- páśli, podbitych rożne czeredy jáſſerow Rzym-

Ovidius. ſcy niegdy Senatorowie. *Paſcebatq; ſuas ipſe Senator oves.* Kiedy ich y z niemi Orzeł związał Niemiecki. *Aquila grandis magnarum alarum.* Strzygli znáć nie ſtrzegli, kiedy iáko go utráćili, y ſámi ſię niepoſtrzegli wolni złotego Báránká Kolchowie. Tuła ſię iák błędne owce
Pſalm. 99. po świećie Lud ow wybrány lud Izráelſki, *Populus ejus & oves paſcuæ ejus.* Od obſzerney źiemie świętey lud Boży niegdy odſtrychniony dźier-
Pſal. 123. wáwy, *non habet ubi caput reclinet.* Wyſzłá od Báltázárá, wyſzłá od Medow y Perſow, wyſzłá y od Grekow Monárchia. *Orientis ab occidente* oderwáło ſię *Imperium.* Naypotężnieyſze Prowincye, przy Obywátelách y ſwych ſię nie zoſtáły gránicách. Ogromną ſławą y mężną okazáłe dźielnośćią, álbo nieprzyiaćielſką zágárnione potencyią, álbo udźielną rozdźielone preten-
Machiav. ſyią. *Divide & impera*, wielkie niegdy rozerwały ſię Kroleſtwá, wypielęgowáne wolnośćią kárki,pod ćięſzkiey iárzmo niewoli, Włoſzy, Węgrowie, Szwedźi y Brytánnowie, przez gwałt y rożne poſkłaniáli poſwarki. Sámi tylko Polacy zá ſzczegulną życzliwego Niebá konſerwą, y Kráiow zupełnośći, y dźielnych Prádźiádow, *ad invidiam gentium* nieutráćili wolnośći. Wielkiey u inſzych rárytetá dźielnośći, Zwyczáyny Polſkiey kommunał mężnośći: *Parta tueri.* A
kto

kto pokaże? żeby ktory, by też z Potentatow naypotężnieyszy, lub skibę iednę Polskiey urwał źiemicy, lub iák báránow do swoich, Lechow záiął kiedy Báronow. *Liberi sumus nemini unquam servivimus.* Przećiwnym záś sposobem rożnym á rożnym swoią obárczonym potencyą, Rycerstwo Polskie práwo pisze poddáńcom. Ruśi, Prussakom, Węgrom, Niemcom, Mázurom, Pomorczykom, Kurlándom, Inflántom, Semigálczykom, Scytom, Kozakom, y tyśiąc inszym. *Germanus & Panno, Russus mihi servit & alter.* *Neotericus.* *Et alias oves habeo, quæ non sunt de hoc ovili.* Iest ći czego powinszowáć Stołeczne, Pryncypálne, Koronácyálne Miásto Krákowie, że y ty cáłego práwie wybor świátá, ubiegáiącym śię do ćiebie zgromádzone nátłokiem, rożne á rożne masz w sobie subjectá, *& alias oves habeo,* masz polítycznych Fráncuzow, przebiegłych Chiszpánow, zábiegłych Niemcow, bywáłych Vkráincow, y tyśiąc inszych Cudzoźiemcow, ktorzy nie są *de hoc ovili*, á przećię y ći Krákowskiego imienia sławę, przed postronnym zászczycáią świátem. *Lectos ex omnibus oris evehis & nunquam meriti cunabula queris.* *Livius.* *Et alias oves habeo.* Masz Przezacne Krolewskie Miásto *Cælestia signa Arietes.* Niebieskie ná źiemi znáki, zacnych y znácznych Infułatow, masz uczonych sámo czoło Prálatow:

Te to te *radiantia signa, insignes in Patria Viri*; świetnym iáśnieiących tytułow blaſkiem, y nieprzycmionych nigdy niebieſkich cnot ſplendorem, Herbowne Bramy twoie *porrectas ad sidera PORTAS*, iák gorny Zodyak iáki illuminuią. *Et alias oves habeo.* Schoway ſię z twemi Mędrcámi świátá ſtároświecka dawnośći, podźćie w kąt Atheny, maſz uniwerſálną Stolicę Polſka *Akádemia*, ile Mágiſtrow, ile wſzelkich náuk Doktorow, tyle Mędrcow regeſtruie: *Et alias oves habeo.* Maſz tyśiąc inſzych z żadnemi nieporownánych Owczárni Boſkiey záſzczytow. Te ia dźiś wſzyſtkie Wielkiemu o Miáſto! twemu y cáłey Korony Polſkiey Páſterzowi, doznánemu Pátronowi Gnieźninſkiemu Arcybiſkupowi WOYCIECHOWI S. do iedney y nierozdźielney Páſtorałem Iego zgromádźiwſzy ie owczárni, zá nayſpecyálnieyſzy upominek przy dźiśieyſzey Imienin Iego prezentowáć będę feſtywie. Zá Páſterſkim Twoim Solennizánćie dźiśieyſzy WOYCIECHV S. błogosłáwieńſtwem, ná ktore gdy pokorną głowę ſkłániam, rożne á rożne owieczki do iednośći owczárni Chryſtuſowey nákłániam. *Ad M.D.G.*

Neoterism

Compelle cum pelle intrare; ktoś mię pono ánimuie. O! komu złote tylko profituiących owieczek runo, iáko *aurei velleris* do ſercá przylgnęło Káwáleryi, kto o cudzey ſkurze myśli, wiem że nic

ſobie

ſobie bárźiey nie życzy, iáko nie ták przeſtrzegáć, iáko ſwoich przeſtrzygáć czy poſtrzygáć owieczek, á podobno y podſtrzygáć bárźiey niż podſtrzegáć, Krolowie y Kápłáni, Pánowie y Przełożeni, doczeſnemi powierzonych ſobie owieczek ieſteśćie Páſterzámi, *Superbum imperij nomen, humili paſtoris vocabulo mitigatur.* Ale biádá wam Páſterze, *væ vobis paſtoribus Iſraël,* ieżeli ſtráſzliwa tá w uſzách wáſzych rozlegáć ſię będźie exprobrácya, *Lac comedebatis & lanis cooperiebamini, & quod craſſum erat occidebatis, gregem verò meum non paſcebatis.* Wolno to ieſt prawdá poſtrzydź owieczkę, ále ze ſkury łupić broń BOZE, *Tondenda non deglubenda.* Vpomni ſię kiedyżkolwiek naywyżſzy wſzytkich Páſterz, niewinney niewinnych krzywdy owieczek, iáko u Ezechielá odgraża. *Ego ipſe ſuper Paſtores requiram gregem meum de manibus eorum.* O kiedy to ták damże ia ſobie z poſtrzyzynámi pokoy, doſyć z tąd áwántáźiu, duchownego doſyć mieć będę profitu, że ſię z niemi Wielkiemu Páſterzowi WOYCIECHOWI S. zbáwiennie dźiś popiſzę.

S. Hierom. *Ezech: 34.* *Kietten.* *Ezech. 3.*

A naprzod, (przed ktorym bieret zdeymuię unizony,) złotym złotych cnot walorem prezent moy podroży. *Dux gregis Aries.* Apprecyowány po cáłym świećie, Mitrą y Purpurą ozdobny Xiążęcą. Herbowny Iáśnie Oświeconego Xiążęćiá

Virgilius.

Ovidius. Pásterzá tutecznego Báránek, *Aurato Princeps ARIES in vellere fulgens.* Iużże tedy Iáśnie Oświecony Pásterzá mego BARANKU, świetnemi Wielkiego Antesygnáná twego do owczárni Chrystu-
Cant: 6. sowey udaway się śládámi, *intende prosperè, procede & regna*, idź *viâ astreâ*, drog godnym nie-
Poeta. bieskich, *ire Polo nitidosq́ meare per axes*, herbowney Nogi iego torem. Godnych iáśnieyszego Słońcá twoich nie przyćmi ten progressow, *& post ipsum lucebit semita.* Pobłogosław pierwszym Twoim do niey wstępem przetorowáney od Iáśniewielmożnego Precursorá drodze, zá twoim błogosłáwieństwem iego do Niebá iść trzebá
Ovidius. śládámi. *Hac iter est superis ad magni tecta tonan-*
Ioan: 10. *tis. Et alias oves habeo.* Niech wierna trzodá zá Pásterskim nástępuie przewodem. Idźie w też tropy *ex Sacra Infulatorum Numinum Basilica*, Prześwietna tylu *Optimatum gregis* komitywá, ile Xiążęcey ozdob Kátedry Metropolitáńska liczy Kápitułá. Poprzedzą owieczki swoie wszyscy po
Apoc. nich Pásterze, *Bonus Pastor ante illas vadit.* Zá temi idą w Báránkách, *qui incedebant in melotis in pellibus agninis, quibus dignus non erat mundus.* Swięte trzody záklauzurne. Y ná krok Báránká swego nie odstąpią, *quarum Sponsus est Agnus*, iák niewinne owieczki, poświęcone BOGV Pánienki. *Sequuntur Agnum quocunq́ ierit.* Prawdá że y w Ká-

picy

picy wełná: ále wełná do niewinnośći Stoły, niż do grzechowey smoły podobnieysza. Nie powstydzę się zá ten prezent, prezentuię ći go Swięty Pásterzu *in Stolis albis*, w Stołách białych nienáruszoney kándoru niewinnośći. *Regali Sacerdotio Regalis* nieustąpi *Vniversitas*. Berłá zá Pástorały, wysłużone Laury zá Infuły nieśie y Korony. Zá nic Kolchickie runá, Klidońska tanieie tu wełeńká, *Fama Clinodiæ taceat miracula lanæ*. Gdźie *tingendum murice vellus*, młodźiuchnych złota wełná Báránkow do Fioletow y Tyryiskiey sposobi się purpury. Gdźie Szlácheckich Senatorskich bá y Krolewskich sam wybor Paniąt. Gdźie *mens generosa, & quæ coronata lustrari debeat Agna*, przy Herbownych Vniwersálney Akádemij Sceptrách, do Buław, Lałek, y Krolewskich Bereł przywyka. Gdźie nie ieden *Agrestis, à rastris* przyszedszy *ad Rostra*, choć dopiero áni be áni me, nie umiał, z nikczemy Arátorá, w wymownego mieni się Oratorá. *Rusticus hirsutas Tytirus inter oves. Et alias oves habeo.* Ieszcze y insze ále teyże owczárni z Herbownych Bram Krákowskich, sypią się tłumy. *Medij robur belli Clypeatáq; totis densantur agmina Portis.* Idą, idą gromádno, iák z Rzymu niegdy Fábiuszowie, odważni z Krákowá Káwálerowie. Idą potężne ná wniwecz obrocenie y nieprzyiaćielskich z gru-
cho-

1. Petri. *Quintiliãs* *Iuvenalis.* *Virgilius.* *Virgilius lib: 7.*

chotánie máchinácyi, woienne z tąd Tárány. Pont: *Bellator cornuq; ferox defertur in hostem.* Tym gdźie Męczeńską Wielki Pátronie zátchnieſz Kopiją, ſtáną mężnie przy Tobie y woiuiącym Rzym- Seneca, ſkim Kośćiele. *Et alias oves habeo.* Wiem że *juvenum hasta senum consilia valent.* Ná zaſzczyt y obronę świętey owczárni Chryſtuſowey, y ná inſze zdobędę ſię gromády. Są tu ſą długim ſpowaznione wiekiẽ, śiwą wyſłużonego włośá ozdobione bielizną, czyſte y od wſzelkiey wolne zakáły w Przezacnym Mágiſtraćie *subjecta, Agni seniculi immaculati.* Ieſt tyle mędrcow ile Rádcow, tyle ſkromnych y unizonych, ná gornych urzędách wyſádzonych Báránkow, ile w łáſkáwey o- Psalm: 99. ſob zwierzchnośći, *& colles sicut agni ovium. Et alias oves habeo.* Do tych niech mi ſię przyłączyć godźi, *Agnum immaculatum qui pascitur inter lilia.* czyſte y od zmázy grzechowey wolne, ſzczere y ſámym popiſuiące ſię Kándorem, dobrych y ſpráwiedliwych ludźi ſumnienia. Nuż młodźież y niewinniątká. Będę ſię miał z czym Swiętemu popiſáć Páſterzowi. *Et alias oves habeo.* Mam ia dla niego y inſze ieſzcze owieczki: mam ludźi ćierpliwych y ſpráwiedliwych, mam mile wſzyſtko dla Páná BOGA znoſzących, mam Báránkow y ná krzywdę ſwoię milczących, *coram tõdente se obmutescit.* Mam wdźięczne, ſkromne,

mi-

miluchne, ćiche, pokorne, ſpokoine P. BOGV y ludźiom podobáiące ſię owieczki. *Oves placidum genus.* Nágániáć tych, nukáć tych do ćiebie Swięty Pátronie nie potrzebá, ſkiń tylko Swiętym twoim Páſtorałem, *Current in paſcua tua*, koncertuiącym do ćiebie ubiegáć ſię będą nátłokiem, poydą z włáſney rączſze ochoty, niżby ſię lub przymuſzáć, lub śćierpiáły przybijáć. Mam ia tu tákie y tym podobne przy ták wálnym konkurśie dźiśieyſzym owieczki. Mam to ieſt prawdá że mam, ále też mam y inſze, ktore tego gátunku tey nie ſą owczárni. *Et alias oves habeo, quæ non ſunt de hoc ovili.* A przećię y te choćby mi ie też y w zębách nośić, *fœtas ipſe portabit*, choćby mi też grzechową opiełzáłe ćiążą ná niezdolnym dźwigáć rámieniu, *in brachio ſuo congregabit illas*, radłbym ći Swięty zgromádźił Páſterzu, *Et has oportet me adducere.* *Gen:* 30. Iákob Pátryárchá wyſługuie ſię Lábánowi, rożne mu páśie owieczki, rozſtáie ſię z nim ná oſtátek, corki w nadgrodę, y pſtrych w poſágu nápiera ſię owieczek; *Gira univerſos greges, & ſepara oves varias, & quodcunq; maculoſum variumq; fuerit, erit merces mea.* Miał czarne Lábán, miał owce białe, á przećię Iákobowi pſtre ſię tylko podobáią. *quod maculoſum variumq; fuerit, Varietas delectat.* Pſtroćiny ſię podobáią,

Ovidius. Ioan: 10. Ierem: Gen: 30. Ver:

młodź świátowa, czáczká tylko y odmienne kontentuią pstroćiny, nic státecznego, nic się nie podoba iednostáynego. Schoway się z białemi y sámym ozdobnemi kándorem, schoway się y z czarnemi poważnym wspániáłemi kolorem, miły Lábánie owcámi. Iákob ći ie przyrzući.
Vet: *Gregem unicolorem, albi & nigri coloris tradidit.* Kándor, szczerość y iednostáyność, pstra y niestáteczna skonfunduie fántázya. Ten dźiś tylko popłaca, ten się zdawná podoba, kto ni ow kámyk, co to rożne ná się bierze kolory, y przy iákim go położysz, táki ná się przeimuie, *Omni-*
Simbolista. *bus omnia.* rożnym z rożnemi być potráfi. Kto konformowáć się obiektom, kofrontowáć subjektom, kto rzeczy koloryzowáć y ludzkiey się ákkomodowáć fántázyi, Achitopelska kto odmiennośćia y temu y owemu przypodobáć się
4. Reg. dokaże, *& cum erat cum David, & cum erat cum Absolon.* Y dla tegoć, te ktoreby się to rády káždemu, bá gdyby można y wszytkim razem podobáły, w pstre suknie, nierządne Dámy, Rzymska niegdy przebieráłá ustáwá. Zeby kolor powierzchowny, wewnętrznych obrázem był pstroćinek. *Est vestis testis, quales intrinsecus estis.* Znáć koždego po stroiu. Pstre suknie, suknie to były nierządnic, u tych bowiem iáko pstro w głowie, pstro w myśli, pstro w sercu, rożne kolory,

lory, rożne á coraz inſze, to te, to owe ſnuią objektá, ſroká ze krza w kierz dźieśięć, á wſzyſtko ſroká pſtrá, ták pſtro bydź powinno y ná grzbiećie, żeby koloryzowáne przyiáźni, máłowáne ſzczerośći, áppárencyálne wiernośći, ádumbrowáne poufáłośći, iednę gáśiły, druga bárwę kreśliły. *Eſt veſtis teſtis quales intrinſecus eſtis*; inśi czytáią, *eſt vultus teſtis quales intrinſecus eſtis.* Vpſtrzona częſto muſzkámi gębuśiá, nieſtátecznego y pſtroćin pełnego obrázem ieſt ſerduśiá. *Eſt vultus teſtis quales intrinſecus eſtis.* Czarne te y żałobne upſtrzoney mákuły twarzy, zakał y mákuł grubey godnych żałoby, pełnego, o moy BOZE! iák częſto portretem ſą ſumnienia. A przećię o moy BOZE! iák częſto mákuły ſię te podobáią! iák wielu w nich guſt máią! gdy ie zá nadgrodę, złych y czerniących bezecnie, ſwoich máią pożądliwośći! *Quod maculoſum variumq; fuerit erit merces mea.* A czym ſię owe niepowśćiągliwe zabiegi, czym niedoſypiánia, śilne płácą ſtáránia, czym ieżeli nic temi uśilne y pilne ámoratow przyſługi, márność rekompenſuie świátowa. *Quod maculoſum fuerit erit merces.* O nieſzczęśliwe trzykroć y przyklęte mákuł pełne korzyśći! Piekielny Avern chybá was wyczyśći. *diluet labem.* Alęć dáleki od tákiego y tym podobnego wpſtroći:

Iuvenalis.

Ver. 11.

ćinách upodobánia Swięty ten Pátryárchá, inszą on w tym mieć muśi rácyą, dla ktorey pstrych tylko nápiera się owieczek. Ktorych żeby sobie przyczynił, pstre rozgi stáwia owcom przed owczámi, żeby, gdy się wpátrowáć, gdy się będą zápátrowáć, pstre mu rodźiły iągniętá. *Vt cum intuerentur conciperent & parerent*. A to záś co? to się też to y z zápátrzenia co tákiego przydáć może? *ut cum intuerentur conciperent & parerent*. Dźiwuyże się tu Pánience, kiedy się iey co podobnego przytráfi, dźiwuyże się żonie kiedyć z wpátrzenia się podobnego do kogo syná powije, *ut cum intuerentur conciperent & parerent*. Przed świátem ći śmiechem, ále przed Niebem tylko szkárádnym uchodźi to grzechem. Prawdá że się pono ná to y sam P. BOG ále z wiecznym twoim rozśmieie zátráceniem. *Ego in interitu tuo ridebo & subsannabo*. To gdy rzutem z okázyi mowię Iákobowey, Administráckie sobie y tym podobne cudzemi lub publicznemi lub prywatnemi intrykowáne perceptámi y intrátámi przypominam funkcye. Cudze przedeboszuią się prowentá, lub ná włáłną niewłásne poydą potrzebę, przyidźie kálkulácya, *redde rationem*; wnidźie w ráchunki y *salarium*, coż cáłey zá korzyść wysługi. *Quod maculosum variumq́; fuerit erit merces*, w powáryowániu regestrow wszytká roczney

Math:

ą czá-

á czáſem y kilkoletniey płacy nádźieią. *Erit merces.* Ale zbáwiennieyſzą ia tu znaydę reflexyą. Stáwia nam Pánſtwo moie ſtáwia, świát, czárt, y z ſwemi ćiáło namiętnośćiámi pſtre w oczách rozgi, kiedy wieczną grożące chłoſtą, rozroznioną upſtrzone prożnośćią czáczká, śidłá gdy pełznącą przykiztałcone wáryácyą pięknidłá, żebyśmy w nie ſię wpátruiąc, ná nie ſię z oſobliwym zápátruiąc delektámentem, á ná BOGA, cnotę, y poczćiwość żadnego względu áni máiąc reſpektu, złe y piekłá godne, niecnot y wſzelkiey nieprzyſtoynośći płody ná zgubę z śiebie wydawáli, *Ecce concepit iniquitatem, parturijt injuſtitiam peperit peccatum.* Przyidźie ten czás, kiedy czárt wyłączenia ſobie tych pſtroćin, *Separa oves, & quod varium maculoſumq; fuerit, erit merces mea,* w nagrodę ſwoich pretendowáć będźie zabiegow. Przyidźie ten czás, kiedy Swięći Anjołowie nieſzczęśliwą złych od dobrych, Kozłow od Báránow czynić będą ſepárácyą. *Exibunt Anjeli & ſeparabunt malos de medio juſtorum.* Swięty Páſterzu, ty ktoryś dla pozyſkánia owieczek Chryſtuſowi krwią ſpienionym záłał ſię potem. *Corporis ut maculas ſic animi ablue ſordes.* Obmyi, obmyi krwią twoią męczeńſką bezecne grzechow náſzych zákały, á czego święconą wodą nieſkropiemy, niech obmierzłych mákuły

zbrodni, ſerdeczna wodká łez pokutnych wypłucze, niech zá twoią przyczyną żal nas zbáwienny zmáceruie, iák Gedeonowe runo, niech wybleehuie. *deſcendat pluvia in vellus.* A ták do iednoſtáyney Wybránych Páńſkich przyłączywſzy nas owczárni Swiętym twoim oganiay Páſtorałem. *Tu nos paſce, tu tuere; tu nos bona fac videre.* *Et alias oves habeo.* Mam ieſzcze y inſze S. Páſterzu, ále y to ládáco owieczki. *Pſalmo* 113. *Montes exultaverunt ut Arietes, & colles ſicut agni ovium. Gory śię rozkozłowáły iák Bárány, áliż záraz y Págorki iák iágniętá ſię rozskakáły.* Ták to ták młodſzych ſtárzy ſwym pſuią przykłádem, częſto ſtáre nieſtátkuiące maćiorki, y nayſkromnieyſze popſuią corki, częſto młodźi gorſzą zárażáią ſię od ſtárych, *Sæpe tener noſtris ab ovibus imbuet agnus.* Gźi ſię owieczká, gźi ſię też iágniątko; nieſtátkuie mátuśiá, trudno ma ſtátkowáć dźiećiątko: *imbuet agnus. Montes ſunt arietes, colles ſicut agni ovium. Et alias oves habeo,* znáią ie tu *Cornutas norunt Matres.* Mátce od ſwywoli rogi ná głowie wyraſtáią, toć nie dźiw że y dźieći rozbadaią, *Cornutas norunt Matres.* A co ieſt więkſza y w rękách náwet rogi máią, *Cornua habent in manibus.* ledwobym ſię nie zdumiał ná to, gdybym ſobie nie przypomniał, że u teráźnieyſzey Dam mániery, lub rozki z tábáką, lub rogowe y

Hymn.

Pſalm: 113.

w Ko,

w Kośćiele náwet záwſze w ręku tábákiery. To nic, ále to widzę y nogi máią rogi: Zeledwie iuż ktorey odęta nie nádſtáwia rogowká: Mą Chleb rogi, nędzá nogi powiádáią. To znośnieyſza, kiedy kto według ſtanu, y kondycyi świátowey ſię ákkomoduie mánierze. Ale to widzę, choć roſkoſz nie rozbada, choć nędzá przytrze rogow, choć niemáſz ſkory Chlebá, gdy ſię niemi nádſtáwiáią, nogi rogi rozbadáią. *Cornutas norunt Matres. Cornua habent in manibus.* Rogáte bydło czy ſtráſzydło, niewiem do Swiętey iák z niemi Owczárni. Ale o Swięty Páſterzu, przyimij y te ſupplikuię, á przyiąwſzy ſtrąć rogi, niech idą w nogi do Owczárni Chryſtuſowey. W żywoćie Plácydá, á potym Euſtáchiuſzá S. czytam: że on gdy iuż dźikiego doganiał rogaczá, y wymierzoną śmierć mu iuż nioſł Kopiią, obroćiwſzy ſię Ieleń, Krzyż w mieyſcu rogow ná głowie ſwey pokazawſzy nieuchronney uniknął śmierći. Swięty Páſterzu, niech rozumne świátowey modźie ákkomoduiące ſię Łánie, pod zbáwienney twoiey grotem Kopij, śmierći wieczney przeráżone poſtráchem Pánie rozbadáiącego zbytku zrućiwſzy rogi, Krzyż y Mękę Zbáwićielá mego wſpobośnione biorą głowy, á ták do Swiętey ákkomodowáne Trzody, wdźięcznym odemnie

niech-

niech ći będą umpominkiem. *Et alias oves habeo.* *Danjelis 3tio.* Widźiał ten Prorok miotáiącego śię ná wszystkie strony Báráná. *Vidi Arietem supra stagnum ventilantem cornibus, & contra occidentem, & contra aquilonem, & contra meridiem.* A nie było nikogo gdyby mu śię opárł, lub
Dan: 3. brykáiący zgánił ánimusz. *Et bestiæ non poterant resistere ei.* Ey báránie nie mąc wody, áni ty zwiesz z kąd ći kozłá w oczách stáwią, y zuchwáłych ták przytrą rogow, że ich więcey nie podnieśiesz. To ledwie ia wymawiam; *Et ec-*
Ibidem. *ce Chircus caprarum veniebat & habebat cornu insigne inter oculos, & venit usq; ad Arietem illum cornutum, & cucurrit ad eum in impetu fortitudinis suæ, & percußit eum & comminuit cornua ejus.* O moy BOZE! czyliż máło ták zuchwáłych w świećie Báránow? Są *są impetuosa nimis agmina.* Są choć rozumne, zápálczywsze nád nierozumne, impetow pełne Bárány. A co to są wśćiekłe owe popędliwośći, niewytrzymáne zápálczywośći porywcze y bezpámiętne huki, sztuki száłáwilskie, tylko bezrozumnym kompárowáne bestyom nieprzystoynośći. *Comparatus es jumentis insipientibus.* nie iednemu powiedźiećby szaleńcowi. Bryka hárdy y nie ieden Mágistratom zuchwálec, Kápłánom y sámemu *insano feriens altaria cornu* P. BOGV nie przepuśći.

Swiát burzy, wáli Miáſtá, y cáłe Márſowym gwałtem ventyluie, wywraca Monárchie. Szczęśćiem y naprędczemi rozhukány zwyćięſtwy, z dźielnych y śilnych nie ieden Potentatow. *Cornua Rinocerontis cornua illius, in quibus ventilabit gentes*, ná ſáme náwet by też Piekielnym nie przemożone ſzturmem Wátykáńſkie śiły, (ieżeli ieſt dyſſydentem) zámách czyni ſzalony. A przećię, o iák częſto! moc niewidźiána, śiłá go utrzyma niepoſtrzeżona. *Vis invisa tenet.* Porwie ſię iák lew, á zginie iák muchá. Przytrze śmierć rogow, y by też rogátą wyrwawſzy duſzę, niepowśćiągnioną rozgromi potęgę, *percußit arietem & comminuit cornua ejus*. Swięty Páſterzu, piekielni żeby y tych nie ſkruſzyli kozłowie, *Hircus ab occidente.* Tobie ich dźiś konſekruię, twoią ich utrzymuię pokorą, pod twoim niechay zwolniawſzy Imieniem Swiętym, Swiętych cnot gwałtem Niebo ſobie áttákuią. *Et violenti rapiunt illud.* Wſzák tám być y tym, lecz poſkromionym. Popiſuie ſię tym STANISŁAWA Swiętego *Patrocinium: Tyrannum, mitem quod factum, Cæleſtibus intulit Aſtris.* Swięta ćię WOYCIECHV Swięty niech pobudźi Emulácya, że y tych odemnie przyiąwſzy furyatow, do Niebieſkich przyſpoſobiſz ich Kándydatow. Coż z niemi czynić,

Iſaie.

Ex Epitaphio Bolesłai.

& hos oportet me adducere. Et alias oves habeo.
Matth: 7. *Mathæi 7mo.* Gwałtem, ále coż potym? kiedy ná zdrádę wdźieráią się do Owczárni Chrystusowey wilkołkowie iácyś, czy drapieżni w owczey skorze wilcy. *Veniunt in pelle Agnina & intus sunt lupi rapaces.* nie rozeznáć ich snádno. lużći się prawdá w inszą skorę oblekli. Ale coż? kiedy to przećię ćiągnie náturá wilká
Ovidius in Methamorphosis. do lásá. Pisze *Ovidiusz:* że się tám kiedyś báran w wilká miał przemienić, á przećię w nim ślad Báräniey miał zostáć postáći. *Fit lupus & veteris servat vestigia formæ.* Nigdy ze psá Ryś, z wilká Báran, wilk nigdy nie będźie z Báráná. Bá choćby się tám y nayskromniey wilk w iámie ułożył, wilk to przećię, znáć go przez skorę. *Servat vestigia formæ.* Przez tych utáionych w owczey wilkow postáći, á co? ieżeli nie Hyppokrytow? y obmierzłych rozumieć drapieżcow? wydźiercow y szárpáczow; iákże do niewinney z temi Owczárni Chrystusowey. Tych ieżeli ći owieczkom przymieszánych Chrystusowym Wielki oddam Pátronie, puszczę wil-
S. Cypriā: ká do obory. *Nunquam securè cum thesauro latro tenetur inclusus, nec intra unam caveam cum lupo, agnus est habitaturus.* Iák złodźiey w komorze, iák wilk w oborze, ták w Swiętym niecnotá Zbo-
Eccl. 13. rze. *Si communicabit lupus Agno, sic peccator justo.*
Czę-

Częśćiy, częśćiy choć nayskromnieysza ná pozor, kiedy tylko ná pozor, záwiedźie owieczká, niż między pokornym złáskáwieie bydełkiem, *Mansueta fefellit ovis.* Będźie owo, bá y często skromna, pokorna, ćicha, y podtulna Pánienká, miluchna y káżdemu podobáiąca się, o ieżeli ádumbrowáną dobroćią, wrodzoną przyodźiałá złosteczkę, klistą wilczyce często, weźmiesz Mężu zá owieczkę, *Mansueta te fallit ovis.* A przećię Pásterzu Swięty, y te bym przy trzodźie świętey radł pomieśćił czeredy. W czym gdy się chwieię, dobrą Prorok czyni mi nádźieię. Nie turbuy się. *Habitabit lupus cum agno, vitulus & leo, & ovis simul morabuntur, & puer parvus minabitur eis. Mieszkáć będą wilk z Báránem, Iágnię, lew y owcá wespoł będą, á máła utrzyma ich dźiećiná.* Dokaże tego Páństwo moie, dokaże, Nayniewinnieyszy moy Báránek, zmáleńczony w dźiećinnym ćiele, Naywyższy wszystkich Pásterz, Naywszechmocnieyszy skáżoney Nápráwićiel nátury, Chrystus moy naymocnieyszy; że kiedyżkolwiek w iedney to wszystko pogodźi owczárni. *Erit unus Pastor, & unum ovile.* A nád to; w Polszcze nászey w tym tu mieśćie, o moy BOZE! iák wiele iest Heretyckim uwiedźionych czy záwiedźionych błędem, nierozdźielnych niegdy iedneyże

Isaia 11. *Ioan. 10.*

L 2 Owczár-

Owczárni Chrystusowey owieczek? Wszystko to wszystko pomieszáni z námi wilcy w owczey posturze, *veniunt in pelle agnina & intus sunt lupi rapaces.* Mieszkamy z niemi y w iednychże żyiemy miástách, bá y dozywotnią, bywa to często; łączemy się przyiáźnią, bywa często iákaż-tákaż zgodá y hármonia, ále coż potym, kiedy to trudno żeby przećię *vestigia formæ*, to diffidencyi, to zbáwienney nie spráwowáły kondolencyi. Serce się kráie, kiedy się wspomni, że to wszystko, Krwią Naydroższą IEZVSOWĄ, krwią Apostołow, y Swiętych millionową Męczennikow, práwowiernych krwią przysposobiona kátolikow, iednáż trzodá byłá y nierozdźielna, tá ktorą teraz kácerskię, áh żalu! od nas oderwáły dyssydencye! y coż tu czynić? to ich wyłączyć; to ich iuż wiecznym zátráćić wyrzutem. Nie, uchoway BOZE; by też zdrowia y żyćia nákłádem *Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis.* Pásterskiey álláborowáć należy ápplikácyi, żeby to wszystko ziednoczyć y zgromádźić, *oportet adducere.* O gdyby można ochotnym krwie y fátyg ázárdem, tey, z ktorey się wyłączyli, przywroćić ich owczárni! O ktoby mi to dał kátolicka prawdo! ktoby mię tỹ uszczęśliwił! żebym dźiś zginął zá to, żeby ćię wszystkie iednośćią wiáry poznáłyKráie. *Quis mihi hoc tribu.*

tribuat, ut ego moriar pro te, & cognoſcant te omnes fines terræ. Wiem że nie áwerſyi, ále konwerſyi o IEZV moy nayłáſkáwſzy, by naygorſzego prágnieſz grzeſzniká, więc twoiey konformuiąc ſię intencyi, y tych do Swiętego Páſterzá niech pędzę odſzczepieńcow. *Quod perierat requiram, & quod abjectum erat reducam.* Swięty Gnieźninſki, Práſki, bá cále Polſki, Czeſki, Węgierſki, Pruſki, Sląſki y Moráwſki Páſterzu, czy Apoſtole WOYCIECHV S. Trzebá trzebá koniecznie, Chryſtuſowey to poprzywracáć gromádźie. *Oportet adducere.* Ia prezentuię, ia ći ie dźiś konferuie, á ty dopomoż. Tyſkiń Wielmożną Arcybiſkupiego władzą Páſtorałá, Piekielnych duchow ośionione mátáctwem Kátolickie niegdy przywroć wierze owieczki. Spońdź, przyćiągniey, przybiy w oſtátku od Heretyckiey zawodu ſpornośći, do Kátolickiey zbłąkáne Duſze iednośći, *Compelle intrare.* Przywykłeś, przywykł przez cáłe żyćie twoie Swięty Páſterzu, Apoſtolſką pracą Twoią, dyſſydentow y ſámych nawet Owczárni Chryſtuſowey przyſpoſabiáć Pogánow. Wiodłeś do niey bez przeſtánku, *gentes quæ DEVM non norunt.* Bałwochwálſkie narody. Przywiedź y dźiś przez uproſzony u BOGA inſtynkt, uporne Luterſkie, Kálwinſkie, Kwákierſkie, Meniſtſkie, Schizmá- *Pſalm.*

tyckie, Máchometáńſkie, Pietyſtſkie, y tym podobne, zágęſzczone w Gránicách Páńſtw náſzych kácerſtwá. Ey Swięty Pátronie, onić to źiomkowie twoi, onić to Polacy, Ruś y Pruſſowie, ktorycheś ty pracą y męczeńſkim twoim náwrácániem Swiętey Rzymſkiey názgromadzał Owczárni, giną, giną odſaczeni. Więc od piekielnych ochroń ich wilkow, z pożeráiącey wyrwij ich pálzczęki. *Eripe prædam de faucibus eorum.* Krew krwi, Chrześćiáńſko Kátolickie niegdy członki ćiáłu odday kátolickiemu. Niech kiedyżkolwiek zá Swiętą Modlitwą Twoią w iedneyże Polacy twoi Swiętey żyią sforności. A nád to, y tych, ktorych Hypokryzye drapieſtwá y nieſzczerośći zwilczyły, czy zdźiczyły *fit lupus.* pobożney inkorporuy iedności. *Pater es in peccatorum diſsimulatione.* Ludzkiey wybacz ułomnośći. Y tych, y tych trzebá przynukáć do Niebá, *oportet adducere.* Ale o Swięty Pátronie ieſzcze ćię mam ná co prośić, *Et alias oves habeo.* Ieſzcze tu mam iednę dla ćiebie trzodę, á trzodę wiem że ći ulubiona, bo choćbyś był *inimicus cauſæ, amicus perſonæ*, ieſteś przećię bez wątpienia. Rozroznione Polakow twoich intencye, roztárgnione w rożne ſtrony ſubjektá, rozerwáne y niezgodne ánimuſze, ſercá kollizyi y rożnych pełne dyſ-

3. Regum.

dyssensyi, do Twoiey dźiś przezemnie ućiekáią się Protekcyi, ty zgodę, ty spraw iedność, ty rozruźnioną twoię ziednocz Oyczyznę. Ty twoich poziednyway Polakow, *& hos oportet adducere.* Widźiałem nowey Edycyi obraz S. Kollegi twego Stánisłáwá Krákowskiego Biskupá, ná ktorym nád rozśiekánym y rozrzuconym roznie, á od czterech Orłow poskłádánym wespoł ćiáłem iego, ten napis záwieszono. *Integer ex aquilis.* Ná tymże obráźie, ná częśći rozerwánego Orłá białego wyrážono, z tą do Stánisłáwá S. dyrygowáną inskrypcyą. *Aquilæ tu corpus aduna.* Y tyś y ty cáły z Orłow iest złożony. Dwoygłowny Cesárski, Biały Polski, y Czarny Pruski, do ćiebie się referuie, więc rozerwánego y w sobie ćiáło roztárgnionego złacz Orłá Polskiego, *Aquilæ tu corpus aduna.* A ná ostátek hurmem wszyscy gárniemy się do ćiebie, przyimij nas do łáski wszystkich, przyimij o Swięty Pátronie supplikuiemy. Przyimij bez bráku y wyłaczánia, mizerne y w grzechách obłąkáne owieczki. *Gyra universos greges, & suscipe servos tuos in bonum.* Wiem o świętey ochoćie twoiey, o Pásterskiey nic nie wątpię ákceptácyi, żeś do przyięćiá obowiązuiącego ćię gotowy wiązánia. Ale což y tych, ktorych ći ofiáruię, włásney do tego potrzebá tu ápplikácyi. Dáremny moy zawod, dáremna Słuchácze moi

Neotericus

Idem.

ofiá-

ofiárá, ieżeli sami zá mym nie udaćie się przewodem. Więc Páństwo moie, Więc drogie Chrystusowe owie-
Psal: 99. czki *populus ejus & oves pascuæ ejus*, ubiegáiącym się wszyscy nátłokiem do Swiętego się gárnijćie Pátroná.
1. Petri 2. *Errastis sicut oves, nunc conversi estis ad Pastorem & Episcopum animarum vestrarum.* Pobłądźiliśćie iáko błędne owce pobłądźili. náwróćiłá was dźiś (iákobym ia rozumiał) nayniegodnieysza mowá moiá do Pásterzá y Biskupá dusz wászych, Biskupá y Pátroná wászego doświádczonego. Tegoż się trzymayćie, do tegoż się ućiekayćie. Dybią, dybią ná was Piekielni ze wszech stron wilcy, głodne ich soba násyćićie pászczęki, ieżeli was Biskup wász y Pátron WOYCIECH S. nie ożenie. Jeżeli was do Swiętey nie przyłączy gromády. Więc westchnijćie z pod sercá wszyscy do Swiętego Pátroná tego, niech was wdźięcznie odemnie przyiętych, *statuens in parte dextra*, między wybránych policzy y Swiętych. Nay-wyższy y Generálny Owiec twoich Pásterzu, Ty sam ty, *& quod abjectum erat, reducas; & quod fractum erat, alliga; & quod infirmum est, consolida; & quod pingu & forte est, custodi.* *T to co odpádło, przywroć; y co s zepsowáło, nápraw; y co się oderwáło, przywiąż; y co sł bego iest, utwierdź; y tego co tłustego y mocnego ie[...] strzeż y przestrzegay.* *Tu nos pasce tu tuere.* A ki dy ostátnia duszy z ćiáłem nástapi sepárácya, w łącz wyłącz od kozłow potępionych, *ab [...] me sequestra.* A między Swiętych twoich policz nas zbáwionych. *Et in Sanctorum tuorum jubeas grege numerari.* Amen.

